

AMIR KNEŽEVIĆ

MOST

(NAD MOSTOVIMA)

*London, Kensington
9./10. Novembar 93'*

*Otkad su me sazdali u moj visok nam
i odredili da se sam
na samoga sebe
naslanjam*

*Kad po meni hode
ili kad snim, il dođu,
sa snom još svježim,
na retini utisnutim
da sa mene polete
Visini*

*Otkad su me sazdali u Dobroti Vjere, da
spajam lica i putove, da blista
moja ljepota svuda oko mene
kud miriše behar;
Da budem obrva nad okom
Ljepotice;
ja 'esam kâm
stotine ljeta znam*

*Otkad su me
Da uz moje skute
mirisnu kahvu
piju i tavlu
bacaju
kad ljepotice šeću
a smokve mirišu
sve baš k'o u snu...*

**Otkad preko mene
konjem il' pješke, stupaju
vojske, karavani, mravi
k'o i ljudi, korak uspore, ublaže,
kad preko mene prelaze**

**Otkad su me, da se ljubavi rode,
kad polahko preko mene hode,
da me ljeta i zime i vjetri i vode
kraljice rijeka,
peru,
da sa mene speru Vrijeme,
da uvijek budem mlad, iako Star
A mene
sada
više
ni**

**Tek u sumrak moj duh, braca
od kamena sazdan, čuje
kad o meni zbore vjetar i
glasi koji pomen na mene,
u srcima doje**

**Od kada u moja njedra usuše
olovo, da kao krv
poteče mojim kamenim venama**

**Od kada mi usadiše Srce
od kamena**

**Od kada se pružiše staze, tamo
gdje sunce izađe, i tamo
gdje zađe**

**Od kada sa mene, da kao ptice
polijeću ljudi Vodi, a u njoj**

*pečine čame, čekaju,
da u smrt povuku,
a kad mnome hode
sigurni...*

*Sad me
u smrt
moju
kamenu
poslaše
Sad me u vodu položiše
te ja tu ležim
na dnu srca
ljepotice Neretve,
Narente moje
talog
kao
zalog*

*na kamenu mom
u haljinu vremena
skučen
obučen
utkan
bolan
ležim
čekam
da me
od kad me da bi me
iz mrtvoga sna
budili
dizali
namjestili
u moj visok nam*

*Tisuću dana, i još jednu noć
da me peče
da me boli*

da željezo mene pôli

*Otkad su me da zvijezde brojim
i sanjam snujem i snim
od kada olovo teče
kao krv da tkivo
od kamena
hrani*

*U temelju mome,
na jednoj i na drugoj strani,
utrt ostao je trag divokoze
od prije pet stoljeća znani*

*Otkad. . .
niči ću opet, niknuti
iz tmušte tmine mučnih snova
savjest tvoja kad sine,
rušitelju!
Kad je čuješ!*

*Od kada me
da sto, i dvjesto
i tisućljeća nova
čekam,
otkad
opet
u visine*